

[Niels Westerby.]

byplanloven og landsbygge loven, men at han også må sørge for, hvad jeg vil kalde en mere storstilet kodifikation af hele lovgivningen på dette område, delt op i forskellige afsnit, hvor man så har de byplanmæssige, de bygningsmæssige og forskellige andre bestemmelser, som berører borgernes adgang til at bygge. Det tror jeg er vigtigt.

Jeg har også glædet mig over at se, at ministeren forsøger på en administrativ forenkling; men jeg tror, at det allermost påtrængende i denne forbindelse er i hvert fald på det lokale, decentraliserede plan at have én myndighed, som borgerne kan henvende sig til for at få at vide, om de må bygge. Det bør ikke være således, at borgerne får tilladelse fra én myndighed og så måske har overset en anden myndighed og får et stop dér; man bør kunne henvende sig til én administrativ myndighed, som så naturligvis må stå i forbindelse med de forskellige specialmyndigheder på området, og myndigheden på det decentraliserede plan bør være den, der svarer på alles vegne over for den enkelte borger. Så vil der på dette område kunne blive en virkelig forenkling i forholdet mellem myndighed og borger.

Jeg er meget betænkelig ved at ophæve adgangen til at klage til boligministeriet over amtsrådenes afgørelser. Jeg vil anbefale ministeren — hvis problemet er den fornødne arbejdskraft i selve ministeriet — at henvende sig til tinget og anmode om at få den nødvendige udvidelse af personalet, så man kan opretholde denne klageadgang. I øvrigt tror jeg, at den fremgangsmåde, man her foreslår: at boligministeriet skal tage stilling til, om en sag er så principiel, at man kan klage, vil føre til, at næsten alle, der er utilfredse med amtsrådenes afgørelse, vil indbringe sagen for boligministeriet for at få at vide, om den er så principiel, at den kan give adgang til klage til ministeriet, og sagerens antal vil sikkert under de forhold ikke gå væsentligt ned under det nuværende antal. Jeg vil derfor af principielle grunde mene — for der kan jo ske fejl, når der kun er én myndighed — at der bør være en rekurs- eller en ankeinstans, og det bør være enten ministeriet eller en anden institution, og er det et spørgsmål om den fornødne arbejdskraft, så må dette klares.

Vi er meget tilfreds i liberalt centrum med bestemmelserne om bilkirkegårde. Vi synes, det er rigtigt, at man skal undgå oprettelse af bilkirkegårde, som er uhenigtsmæssige, og vi synes også, det er rigtigt at afskærme de bilkirkegårde, der eksisterer, på en sådan måde, at de ikke virker så synlige i landskabet; men jeg tror ligesom hr. Hauch, at det vil være rigtigt at gå længere endnu, altså at skabe hjemmel til direkte at få fjernet sådanne bilkirkegårde.

Jeg må i øvrigt erklære mig enig med hr. Arne Larsen, når denne giver udtryk for, at det jo ikke bare drejer sig om at have en rigtig lovgivning i forhold til bilkirkegårde, det ville måske være endnu bedre, hvis man kunne komme af med bilerne, få dem destrueret, og jeg vil anbefale regeringen i kontakt med Automobilhandlerforeningen at finde en form, så det vil være muligt simpelt hen at sikre de økonomiske forudsætninger for en destruktion af bilerne, når de er udslidte og forældede. Man kunne måske allerede ved bilernes salg lægge en vis afgift på dem, der gik til dette formål, og som kunne finansiere den fornødne destruktion. Jeg vil anbefale regeringen at drøfte med Automobilhandlerforeningen, om man kunne finde en form for det.

Dernæst vil jeg ganske kort sige, at der er ikke nogen tvivl i mit sind om, at amtsrådene har behov for en lignende adgang til ekspropriation, som primærkommunerne allerede nu har, i forbindelse med de forskellige offentlige formål, som amtsrådene i fremtiden skal tage sig af, og derfor kan vi acceptere dette. Man skal naturligvis aldrig give mere ekspropriationsadgang, end der er absolut behov for, men det er vort skøn, at på dette område er det en påtrængende nødvendighed, at amtsrådene har en ekspropriationsadgang.

Jeg vil slutte, som jeg startede, med at takke ministeren for lovforslaget, og jeg håber, at såvel ministeren som folketingsudvalget under den videre arbejds gang vil tage hensyn til de af mig nu fremførte bemærkninger.

Boligministeren (Kaj Andresen): Må jeg takke for den positive stilling, der er taget til lovforslaget, og for den tilslutning, der er givet til, skal vi sige hovedprincipperne i de